

**0229SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@kkatowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234

NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/721/2023/15252/KS

Katowice, 4 sierpnia 2023 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 22 czerwca 2023 r. wniesionego przez Stowarzyszenie Tu i Teraz dla Przyszłości oraz odwołania z dnia 26 czerwca 2023 r. Małopolskiej Fundacji Wsparcia Ochrony Środowiska, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Damiana Gronowskiego od decyzji Burmistrza Toszka z dnia 7 czerwca 2023 r., Nr NRŚ.6220.1.2021.EK określającą środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka”:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Anna Kajzerek – Dziwoki

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 sierpnia 2023 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją z 7 czerwca 2023 r., Nr NRŚ.6220.1.2021.EK organ pierwszej instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej zostało wniesione odwołanie przez Stowarzyszenie Tu i Teraz Dla Przyszłości z siedzibą w Kieleczce. Zaskarżonej decyzji zarzucono: „1) naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 4 i pkt 7 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (t.j. Dz. U. 2022 poz. 699, dalej: u.o.o.) oraz rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 roku w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. 2020 poz. 10, dalej: RozpMK) w zw. z § 24 uchwały XLI/405/2002 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 10 października 2002 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych sołectwa Pniów (dalej m.p.z.p.P.) i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 10 marca 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2023 poz. 1094, dalej: u.d.i.) poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji służącej przetwarzaniu odpadów innych niż odpady komunalne, chociaż na tereny infrastruktury

technicznej zlokalizowane na działce 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka mogą służyć lokalizacji inwestycji służących wyłącznie składowaniu odpadów komunalnych;

2) naruszenie § 24 m.p.z.p.P. polegające na braku zawarcia w treści decyzji zakazu składowania i przetwarzania na działce 793/22 odpadów spoza terenu powiatu gliwickiego;

3) naruszenie art. 66 ust. 1 lit. c u.d.i. w zw. z art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a u.d.i. polegające na wydaniu decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji inwestycji pomimo niewskazania w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jak i w toku postępowania poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji jakichkolwiek informacji związanych z zanieczyszczeniami powietrza związanymi z kompostowaniem metodą pryzmową;

4) naruszenie art. 77 ust. 1 pkt 3 u.d.i. w zw. z art. 7 i art. 77 k.p.a. oraz art. 107 paz. 3k.p.a. polegające na pominięciu zobowiązania inwestora do wykonania dokumentacji hydrogeologicznej pomimo wskazania takiej konieczności w opinii Marszałka Województwa Śląskiego tylko na tej podstawie, że okoliczność ta nie została wskazana w uzgodnieniu z Dyrektorem Regionalnym Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, podczas gdy Dyrektor Regionalny w uzgodnieniu kwestii konieczności sporządzenia takiej dokumentacji w ogóle nie poruszył co uzasadnienie zaskarżonej decyzji zdaje się sugerować - na skutek czego naruszono wymagania przedstawione w opinii Marszałka Województwa oraz nie wyjaśniono ponad wszelką wątpliwość wpływ planowanego przedsięwzięcia na bezpieczeństwo wód podziemnych i powierzchniowych;

5) naruszenie art. 75 k.p.a. w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 u.d.i. polegające na oddaleniu wniosku Burmistrza Miasta Pyskowice o dopuszczenie dowodu z pisma Burmistrza Miasta Pyskowice z dnia 18 lutego 2022 roku wraz z dokumentacją fotograficzną w związku z podejrzeniem składowania lub przetwarzania odpadów niewiadomego pochodzenia ze względu na brak znaczenia wskazanej okoliczności dla niniejszej sprawy podczas gdy w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zawiera w pkt 2.2 sformułowania odnoszące się do aktualnego zagospodarowania działki, która m.in. ma być nieutwardzona, wykorzystywana jako grunty orne oraz łąki i pastwiska, podczas gdy z omawianej dokumentacji i wiedzy mieszkańców Paczynki, wynika, że działka ta jest obecnie zagospodarowana w odmienny sposób, co dyskwalifikuje w tym zakresie raport przedstawiony przez inwestora i przemawia za wydaniem decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia;

6) naruszenie art. 7 i art. 77 k.p.a. polegające na ustaleniu, że teren działki nie jest zagrożony powodzią w oparciu o Hydroportal, podczas gdy w toku postępowania okazało się, że informacje posiadane przez organ I instancji i Wody Polskie w zakresie stanu potoku Pniówka nie były aktualne, a z dostępnych informacji wynika, że w rejonie dorzecza rzeki Pniówka zdarzały się zarówno podtopienia jak i przerwania oraz podmycia wału przeciwpowodziowego;

7) naruszenie art. 7 i 77 k.p.a. polegające na poprzestaniu w zakresie ustaleń faktycznych dotyczących występowania gatunków chronionych w rejonie przedmiotowej działki na raporcie o oddziaływaniu na środowisko i braku uwag organów uzgadniających i opiniujących, podczas gdy w świetle dostępnych danych na omawianym terenie występują gatunki chronione;

8) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wskazane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko środki zabezpieczające płytę do pryzmowania są wystarczające podczas gdy lokalne warunki przemawiają za uznaniem, że są one dalece nieadekwatne.”

Mając na uwadze powyższe stowarzyszenie wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n. „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka”, a z ostrożności procesowej o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Pismem z dnia 30 czerwca 2023 r., znak: NRS.6220.1.2021.Ek organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz aktami sprawy do organu odwoławczego.

Pismem z dnia 26 czerwca 2023 r. odwołanie od ww. decyzji wniosła Małopolska Fundacja Wsparcia Ochrony Środowiska, reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Damiana Gronowskiego, który zaskarżonej decyzji zarzucił:

„1) naruszenie § 24 pkt 1 i art. 24 pkt 4 ppkt 6 Uchwały nr XLI/405/2002 Rady Miejskiej w Toszku z dnia 10 października 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zainwestowanych i rozwojowych Sołectwa Pniów (zwanej dalej „MPZP”) w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwaną dalej „u.o.o.ś.”) poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, którego realizacja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie: dopuszczenia na obszarze planowanej inwestycji oznaczonej symbolem „Xlt” jedynie składowania odpadów, — zakazu składowania na obszarze terenu „Xlt” odpadów spoza powiatu gliwickiego;

2) naruszenie § 1 i § 3 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów w zw. z art. 4 ust. 3 ustawy o odpadach poprzez błędne określenie odpadów w postaci zrębków i słomy jako odpadów o kodzie 20 02 01 (odpady ulegające biodegradacji), podczas gdy zgodnie z załącznikiem do ww. rozporządzenia zrębki zalicza się do odpadów o kodzie 02 01 07, zaś słomę do odpadów o kodzie 0201 03;

3) naruszenie art. 11 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez sporządzenie uzasadnienia Decyzji niespełniającego warunków formalnych tj. brak wskazania faktów, które Organ I instancji uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, w tym niewyjaśnienie zasadności przesłanek, którymi Organ I instancji kierował się przy załatwieniu sprawy;

4) naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 3b u.o.o.ś. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez niezabranie materiału dowodowego w sposób wyczerpujący i dokonanie ustaleń faktycznych w oparciu o niekompletny raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (zwany dalej „Raportem”) który nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, albowiem nie zawiera informacji dotyczących powiązań z innymi przedsięwzięciami planowanymi lub w trakcie realizacji w obszarze działki nr 793/22 w Paczynce, w szczególności z planowanym zamierzeniem polegającym na budowie biogazowni rolniczej wraz z infrastrukturą towarzyszącą m.in. na ww. działce przez Wnioskodawcę oraz przedsięwzięciem IGOMA sp. z o.o., dla której udzielone zostało zezwolenie na przetwarzanie odpadów o kodzie 19 08 05 m.in. na ww. działce nr 793/22;

5) naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. poprzez brak weryfikacji zawartych w Raporcie (i jego uzupełnieniach) założeń i informacji dotyczących długości okresu kompostowania odpadów, a także wydajności instalacji, które to założenia i informacje są sprzeczne z danymi podawanymi przez dostawców technologii, przedstawicieli nauki, a także wymaganiami zawartymi w dokumentach wydawanych przez organy władzy państwowej, czego konsekwencją było dokonanie przez Organ I instancji błędnych ustaleń faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy;

6) naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 5 u.o.o.ś. w zw. z art. 204 ustawy — Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 207 ust. 1 i 1 a ustawy Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 15 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (zwanej dalej „Dyrektywą”) oraz art. 1 Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów (zwanej dalej „Decyzja Wykonawczą”) poprzez poczynienie ustaleń faktycznych w oparciu o niekompletny Raport, niezawierający porównania proponowanej technologii w instalacji przeznaczonej do przetwarzania odpadów o kodzie 20 02 01 i dopuszczenie przetwarzania tych odpadów metodą pryzmowania w systemie otwartym na płycie kompostowej bez wymogu

ograniczenia emisji do powietrza pyłu, związków organicznych oraz związków zapachowych H₂S i NH₃ poprzez zastosowanie techniki adsorpcji, filtra biologicznego, filtra tkaninowego lub utleniania termicznego albo oczyszczania na mokro, a co za tym idzie, nienałożenie w zaskarżonej Decyzji obowiązku przetwarzania odpadów zgodnie z BAT 14 i BAT 34 dla przetwarzania odpadów o kodzie 200201.”

Pełnomocnik ponadto zaskarżył postanowienie Marszałka Województwa Śląskiego z dnia 14 września 2021 r. znak: OS-WS-7030.15.2021, w całości, zarzucając mu naruszenie art. 66 ust. 5 u.o.o.ś. poprzez oparcie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę opinii o niekompletny Raport, niezawierający porównania proponowanej technologii w instalacji przeznaczonej do przetwarzania odpadów o kodzie 20 02 01 i w rezultacie naruszenie art. 204 ustawy — Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 207 ust. 1 i 1 a ustawy Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 15 ust. 3 Dyrektywy oraz art. 1 Decyzji Wykonawczej poprzez nienałożenie w zaskarżonym postanowieniu obowiązku hermetyzacji procesu przetwarzania odpadów, który to obowiązek wynika z treści BAT 14 i BAT 34, a w konsekwencji pozytywne zaopiniowanie przedsięwzięcia niespełniającego opisanych wyżej wymogów.

W konsekwencji pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odmówienie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na niezgodność planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego lub ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094), dalej jako „ustawa” ; „ustawa ooś” .

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu ustawy, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3 a stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe

do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość *udziału* społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do brzmienia art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z *udziałem* społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionych odwołań i stwierdziło że są ono dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołań i stwierdziło, że odwołania zostały złożone w terminie

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W myśl § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie z § 2a ww. przepisu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Stosownie do brzmienia § 2b przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Natomiast stosownie do § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny zauważa, że organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie w sposób nieprawidłowy i zaskarżona decyzja tego organu, wydana po przeprowadzeniu ww. postępowania, nie może się ostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie i tym samym wyczerpane zostały przesłanki z przywołanego powyżej art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek:

1. zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania,
2. konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, o ile nie zachodzi przypadek z § 2 lub 3 tego przepisu.

Zgodnie bowiem z art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego mającego charakter jedynie uzupełniający w stosunku do postępowania dowodowego przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji. Oznacza to, że organ odwoławczy nie może prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W

sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wskazać należy, że organ pierwszej instancji decyzją z dnia 7 czerwca 2023 r., Nr NRŚ.6220.1.2021.EK określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka”: W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania, zacytował przepisy będące podstawą rozstrzygnięcia oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności Kolegium zaznacza, że w myśl art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Jak wynika z akt postępowania organu pierwszej instancji przekazanych do Kolegium wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka" w imieniu podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, tj. spółki K.T.M. Sp. z o.o. Gorzesław 76 złożyła Pani Anna Witkowska – dyrektor techniczny „EURO-EKO-POL” Leszek Kamiński Sp. z o.o. Inwestor - K.T.M. Sp. z o.o. Gorzesław 76 udzielił Pani Annie Witkowskiej pełnomocnictwo z dnia 14 stycznia 2021 r. do reprezentowania w sprawach administracyjnych związanych z przedmiotowym przedsięwzięciem. Na pełnomocnictwie widnieje jeden nieczytelny podpis, niedający się zidentyfikować i zweryfikować czy pochodzi od podmiotu uprawnionego do działania w imieniu inwestora. Dodatkowo wskazać należy, że ww. pełnomocnictwo nie zostało udzielone Pani Annie Witkowskiej zgodnie z zasadami reprezentacji K. T.M. Sp. z o.o. Gorzesław 76, Jak wynika bowiem z informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z KRS spółki K.T.M. Sp. z o.o. Gorzesław 76, organem reprezentującym podmiot jest zarząd. Do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych oraz podpisywania w imieniu spółki jest upoważniony łącznie prezes i prokurent. W spółce ustalono prokurę samoistną, jednakże nie jest wiadomym czy to prokurent udzielił ww. pełnomocnictwa. Organ pierwszej instancji pomimo braków formalnych w postaci nieprawidłowego pełnomocnictwa, a tym samym złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji p.n.: „Realizacja Rolniczego Zakładu Produkcji Nawozów Organicznych na działce o numerze 793/22 obręb ewidencyjny Paczynka" w imieniu podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, tj. spółki K.T.M. Sp. z o.o. Gorzesław 76 przez podmiot nieuprawniony (nieprawidłowo umocowany) wszczął i prowadził postępowanie zakończone obecnie zaskarżoną decyzją. Braki te nie zostały uzupełnione na żadnym etapie postępowania przed organem pierwszej instancji. Co więcej inwestor odwołał ww. pełnomocnictwo (również 1 niezidentyfikowany podpis) i udzielił jak wyżej kolejnego pełnomocnictwa w dniu 22 lipca 2022 r. Pani Annie Kamińskiej. Wobec powyższego postępowanie w sprawie od samego początku obarczone jest brakami formalnymi, o uzupełnienie których organ pierwszej instancji nie wezwał inwestora. W tym miejscu Kolegium przypomina organowi pierwszej instancji, że tylko prawidłowy wniosek wszczyna postępowanie w sprawie.

Ponadto Kolegium zauważa, iż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie spełnia wszystkich wymagań ustawowych. Wskazać przyjdzie, że raport o oddziaływaniu na środowisko jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Pamiętać przy tym należy, że „Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko ma charakter dokumentu prywatnego inwestora będącego dowodem w postępowaniu administracyjnym. Raport oceniany jest przez organ wydający decyzję określającą uwarunkowania środowiskowe, a uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu” (tak wyrok WSA w Lublinie z dnia 31 marca 2011 r., II SA/Lu 845/10, LEX nr 993489). Z akt sprawy wynika, że organ pierwszej instancji bezrefleksyjnie przyjął założenia raportu. Nadto organ ten nie zauważył braków raportu. Wskazać należy, że raport winien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) racjonalnego

wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru. Przy czym wskazać należy za wyrokiem WSA w Olsztynie z dnia 9 lipca 2020 r., sygn. akt: II SA/Ol 997/19: „Alternatywność oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. Alternatywność wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń).” Z kolei w wyroku NSA z dnia 10 czerwca 2020 r., sygn. akt: II OSK 3499/19 wskazano: „Celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Skuteczność działań prewencyjnych w indywidualnej ocenie konkretnego przedsięwzięcia uzależniona jest w dużej mierze od jakości opracowanych w raporcie wariantów oraz prawidłowej ich oceny przez organ wydający decyzję środowiskową. Zasada prewencji w ocenie oddziaływania na środowisko wymaga stosowania odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych, które powinny znaleźć się w opisie wariantów.” W ocenie Kolegium w raporcie o oddziaływaniu na środowisko warianty alternatywne czy najkorzystniejszy dla środowiska są pozornie różne od wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, co pozostało poza oceną organu pierwszej instancji.

W tym miejscu Kolegium podnosi, że w ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien również odnieść się do zarzutów odwołań, w tym zarzut, iż w raporcie pominięto zatem całkowicie potencjalne źródło emisji, jakim może być kompostowanie metodą pryzmową (tak odwołanie Stowarzyszenia Tu i Teraz dla Przyszłości); raport nie zawiera informacji na temat powiązania planowanego przedsięwzięcia z innymi, wskazanymi w odwołaniu przedsięwzięciami, zatem został sporządzony z naruszeniem art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy, w związku z czym nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o wydaniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia (tak odwołanie Małopolskiej Fundacji Wspierania Ochrony Środowiska).

Dalej Kolegium zauważa, że organ pierwszej instancji dokonał analizy zgodności przedsięwzięcia w oparciu o miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jednakże jak podnoszą odwołujące się podmioty organ pierwszej instancji całkowicie pominał w swojej analizie potrzebę odniesienia się do pojęcia „składowiska odpadów”. Dodatkowo odwołujące się podmioty podnoszą, że z uzasadnienia decyzji wynika, że planowana inwestycja będzie polegać na przetwarzaniu odpadów (proces R3) biodegradowalnych z ogrodów i parków oraz ustabilizowanych osadów ściekowych podlegających kompostowaniu metodą pryzmowania w systemie otwartym na płycie kompostowej oraz w zamkniętych komorach kontenerowych. Celem przedsięwzięcia jest zatem umożliwienie prowadzenia procesu odzysku odpadów na działce, a nie ich składowaniu, co w ocenie podmiotów odwołujących się wskazuje na niegodność planowanej inwestycji z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić przyjdzie, iż z uwagi na przedmiot planowanej inwestycji polegający na produkcji wysokowartościowego nawozu organicznego poprzez odzysk odpadów podlegających kompostowaniu metodą pryzmowania w systemie otwartym na płycie kompostowej oraz w zamkniętych komorach kontenerowych, to tak określony przedmiot planowanej działalności nie podchodzi pod pojęcie składowiska odpadów jako przeznaczenia podstawowego na terenie oznaczonym symbolem Xlt. Jednakże Kolegium nie przesądzając o zgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego podnosi, że nie można wykluczyć, iż będzie się mieścić w zakresie przeznaczenia uzupełniającego. Jednakże w tym zakresie brak jakiegokolwiek postępowania wyjaśniającego i analizy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a co winno zostać uzupełnione w ponownie prowadzonym postępowaniu.

Reasumując, w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w

całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji, winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy oraz uwzględnić wnioski złożone przez podmioty odwołujące się, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Odnosząc się z kolei do treści odwołań Kolegium wskazuje, że z uwagi na naruszenia prawa, jakich dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją, Kolegium nie może wydać decyzji merytorycznej a jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 259 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 259 z późn. zm.).

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Od-

woławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
/właściwy podpis na oryginale/

Robert Nowicki
/właściwy podpis na oryginale/

Anna Kajzerek – Dziwoki
/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

- 1/. Stowarzyszenie Tu i Teraz dla Przyszłości, ul. Wiejska 14, 44 – 187 Kieleczka
- 2/. Burmistrz Miasta Toszek, ul. Bolesława Chrobrego 2, 44 – 180 Toszek – wraz z aktami sprawy
- 3/. Adwokat Pan Damian Gronowski – pełnomocnik Małopolskiej Fundacji Wsparcia Ochrony Środowiska z siedzibą w Krakowie
SGB Gardulska, Bacewicz i partnerzy – adwokaci i doradca podatkowy,
ul. Kielecka 29B, 31 – 523 Kraków
- 4/. Pani Anna Kamińska – pełnomocnik „EURO-EKO-POL” Leszek Kamiński sp. z o. o.,
ul. Owsiana 62, 40 – 780 Katowice
- 5/. Gmina Miasta Pyskowice – Burmistrz Miasta Pyskowice, ul. Strzelców Bytomskich 3, 44 – 120 Pyskowice
- 6/. Skarb Państwa – Starosta Powiatu Gliwickiego, ul. Zygmunta Starego 17, 44 – 100 Gliwice
- 7/.....– adres w aktach sprawy
- 8/. Zawiadomienie przez obwieszczenie – art. 49 kpa w związku z art. 74 ust. 3f ustawy – Pan
- 9/. a/a

Do wiadomości:

- 1/. „EURO-EKO-POL” Leszek Kamiński sp. z o. o., ul. Owsiana 62, 40 – 780 Katowice
- 2/. Małopolska Fundacja Wsparcia Ochrony Środowiska, ul. Grzegórzecka 67F/66, 31 – 559 Kraków
- 3/. K.T.M. sp. z o. o., Gorzesław 76, 56 – 420 Bierutów
- 4/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, pl. Grunwaldzki 8 – 10,
40 – 127 Katowice
- 5/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach, ul. S. Banacha 4, 44 – 100 Gliwice
- 6/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach, ul. Sienkiewicza 2, 44 – 100 Gliwice
- 7/. Marszałek Województwa Śląskiego, ul. Ligonía 46, 40-037 Katowice

